

НОРМАТИВНЕ ТА ПРАКСЕОЛОГІЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ІНТЕРЕС» У РОЗРІЗІ РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВІДНОСИН

NORMATIVE AND PRAXEOLOGICAL DEFINITION OF THE CATEGORY “INTEREST” IN THE CONTEXT OF REGULATION OF ADMINISTRATIVE AND ADMINISTRATIVE-PROCEDURAL RELATIONS

Гладій О.В., к.ю.н.,
докторант кафедри публічного та приватного права
Університет митної справи та фінансів

Метою статті визначено нормативне та прaxeологічне визначення категорії «інтерес» у розрізі регулювання адміністративних та адміністративно-процесуальних відносин. Визначено, що результативність адміністративних та адміністративно-процесуальних правовідносин визначається успішністю розгляду адміністративних справ, що виявляється у відповідних адміністративних актах. Підкреслено, що пошук прaxeологічного розуміння категорії «інтерес» здійснюється і в межах філософських досліджень. З'ясовано, що інтерес розуміється через категорію «потреба» у філософських працях, як певна умова, що визначає зміст та умови історичного розвитку суспільства та держави. З'ясовано, що певна колізія підходів спостерігається у нормативних спробах відмежування категорій «публічний інтерес», «державний інтерес», «соціальний інтерес», «інтерес суспільства». Наголошено, що державний інтерес може виходити за межі публічного інтересу, лише частково його торкаючись. Акцентовано, що питанням є доцільність розголошення державної таємниці, навіть при наявності сформованого публічного інформаційного запиту. Підкреслено, що дотримання спеціального режиму державної таємниці є необхідним для задоволення публічного інтересу у сфері забезпечення вимог громадської безпеки. Зроблено висновок, що ефективність правореалізації не вимагає чіткого нормативного підходу до встановлення змісту категорії «інтерес», але при цьому він обґрунтовує саме необхідність застосування прaxeологічних підходів до її застосування. Обґрунтовано, що нормативне та прaxeологічне визначення категорії «інтерес» у розрізі регулювання адміністративних та адміністративно-процесуальних відносин полягає у застосуванні сукупності факторів його розуміння як потреби, прагнення, обумовлюючої умови діяльності та прояву внутрішньої волі соціальних суб'єктів.

Ключові слова: адміністративні правовідносини, адміністративно-процесуальні правовідносини, державний інтерес, потреба, прaxeологія, наукове пізнання, публічний інтерес, публічне право, приватне право, суспільний інтерес, цінність.

The purpose of the article is to determine the normative and praxeological definition of the category of interest in the context of the regulation of administrative and administrative-procedural relations. It has been determined that the effectiveness of administrative and administrative-procedural legal relations is determined by the success of the consideration of administrative cases, which is expressed in the relevant administrative acts. It is emphasized that the search for a praxeological understanding of the category “interest” is also carried out within the framework of philosophical research. It was found that interest is understood through the category of “need” in philosophical works as certain conditions that determine the content and conditions of the historical development of society and the state. It has been established that a certain conflict of approaches is observed in normative attempts to delimit the categories of “public interest”, “state interest”, “social interest”, “society interest”. It is noted that state interest may go beyond public interest, partially touching it. It is emphasized that the question of the appropriateness of disclosing state secrets, even in the presence of a formed public information request. It is emphasized that compliance with the special regime of state secrets is necessary to satisfy public interest in the field of ensuring public safety requirements. It is concluded that the effectiveness of legal implementation does not require a clear normative approach to establishing the content of the category “interest”, but at the same time it justifies the need to use praxeological approaches to its application. It is substantiated that the normative and praxeological definition of the category “interest” in the context of the regulation of administrative and administrative-procedural relations consists in the use of a set of factors of its understanding as a need, aspiration, which determines the conditions of activity and manifestation of the internal will of social subjects.

Key words: administrative legal relationship, administrative procedural legal relationship, state interest, need, praxeology, scientific knowledge, public interest, public law, private law, public interest, value.

Постановка проблеми. Адміністративно-правові відносини - це специфічні юридичні відносини, які виникають між суб'єктами адміністративного права в процесі діяльності держави та інших організацій, що здійснюють публічні функції, у сфері виконання адміністративних норм, правил і стандартів. Ці відносини характеризуються особливими особливостями та правовим регулюванням і можуть стосуватися таких сфер, як адміністративні послуги, управління громадськими ресурсами, здійснення нагляду і контролю, виконання адміністративних рішень, а також інші аспекти, пов'язані з управлінням суспільством і державою. Основними рисами адміністративно-правових відносин включають: суб'єкти (сукупність державних органів, органів місцевого самоврядування, громадян, юридичних осіб, які взаємодіють у публічних інтересах); об'єкт (певні дії, цінності, які стають корисними для суб'єктів, та обумовлюють їх інтерес та доцільність взаємодії); зміст правовідносин (права та обов'язки суб'єктів відносин прагнення до заволодіння об'єктом правовідносин). Взаємопов'язаним з елементами правовідносин є такі категорії як «публічний інтерес», «соціальний інтерес», «потреби», що фак-

тично не може бути віднесено виключно до розуміння об'єкту правовідносин.

Таким чином, розуміння інтересу з точки зору нормативістських та прaxeологічних наукових пізнання визначає характер правовідносин, при цьому не відноситься до системи їх елементів. Дослідження змісту категорії «інтерес» є актуальним з точки зору розуміння характеру адміністративно-правових та адміністративно-процесуальних відносин.

Стан наукової розробки проблеми. Встановлення змісту категорії «інтерес» вимагає застосування системно-структурного методу, який покладено в основу досліджень вітчизняних науковців, зокрема, у наукових працях Ю. О. Легеза, Л.О. Золотухіна [1, с. 20-22], С. В. Савченка [2, с. 520-528], С. П. Погребняк [3, с. 3-17] та ін.. Попри спробу нормативного визначення змісту категорії інтерес, здійснену у ряді актів національного законодавства (зокрема, у Законі України «Про адміністративну процедуру», де встановлюється категорія «публічний інтерес»), залишається поле для наукових дискусій, та пошуку напрямів оптимізації його прaxeологічного розуміння.

Метою статті є нормативне та прaxeологічне визначення категорії «інтерес» у розрізі регулювання

адміністративних та адміністративно-процесуальних відносин.

Виклад основного матеріалу. З точки зору наукових підходів розуміння інтересу часто перебуває у одному синонімічному ряді з категоріями «цінність», «потреба». Ототожнення інтересу із певною цінністю відбувається у наукових працях В. В. Галунька [4, с. 178-182], Р. А. Каложного [5], Ю. О. Легеzi [6, с. 20-22] та ін.

Інший праксеологічний підхід до розуміння інтересу як функціональної мети правовідносин. Саме такий підхід визначено у наукових працях М. О. Перепелиці [7, с. 112-119; 8, с. 130-136], де обґрунтовується, що ефективність реалізації компетенції органів публічної адміністрації залежить від успішності досягнення та задоволення інтересу. Ю. О. Легеzi розуміє інтерес як «критерій» ефективності діяльності владного суб'єкту [9, с. 111-115].

Адміністративно-правові та адміністративно-процесуальні відносини регулюються як загальним нормами, так і нормами спеціального законодавства, при цьому інтерес у підзаконних актах визначається як аргументація правомірності діяльності суб'єкта владних повноважень. Інтерес як категорія, що вживається в актах загального законодавства.

Результативність адміністративних та адміністративно-процесуальних правовідносин визначається успішністю розгляду адміністративних справ, що виявляється у відповідних адміністративних актах.

Пошук праксеологічного розуміння категорії «інтерес» здійснюється і межах філософських досліджень. Інтерес розуміється через категорію «потреба» у філософських працях, як певна умова, що визначає зміст та умови історичного розвитку суспільства та держави [10, с. 140-163].

Інтерес може розумітися як зовнішній фактор впливу на реалізацію правовідносин [11, с. 19-25]. При цьому на рівні внутрішнього розуміння інтерес є певним волевиявленням особи [12, с. 140]. З точки зору соціології доцільно говорити, що інтерес є базисом для формування підстав для взаємодії суб'єктів [13, с. 21].

Варто підкреслити, що різноманіття підходів до розуміння категорії «інтерес» не означає необхідність відмови від якогось з них, а навпаки лише підкреслює надзвичайно важливе її значення для сучасного нормотворення, правозастосування та правоохорони.

В сфері адміністративних та адміністративно-процесуальних відносин інтерес визначає прагнення приватної особи до оволодіння інформацією про результати

діяльності владного органу, і фактично стає внутрішнім вольовим фактором формування свідомої поведінки соціального суб'єкта. На етапі отримання відповіді на інформаційний запит інтерес трансформується із внутрішнього фактору до елемента зовнішнього впливу, і характеризує успішність діяльності органу державної влади та місцевого самоврядування.

Праксеологічна сутність категорії «інтерес» може розкриватися через його поділ на приватні та публічні, де останні виникають та реалізуються у соціальні більшості суб'єктів, тоді як перші свідчать про їх індивідуалізацію.

Але це знову ж таки не є свідченням, що в одному і тих правовідносинах не можуть поєднуватися індивідуальні та публічні інтереси. Навпаки, успішність задоволення публічного інтересу сприяє і задоволенню приватних. Наприклад, врегулювання адміністративних спорів, пов'язаних із використанням земель природо-заповідного фонду, безумовно задовольняє публічний інтерес у збереженні унікальних природних екосистем для майбутніх поколінь, але і є гарантією дотримання права особи на безпечне довкілля.

Певна колізія підходів спостерігається у нормативних спробах відмежування категорій «публічний інтерес», «державний інтерес», «соціальний інтерес», «інтерес суспільства». Як зазначає Л.О. Золотухіна, державний інтерес може виходити за межі публічного інтересу, лише частково його торкаючись [14]. Наприклад, питанням є доцільність розголошення державної таємниці, навіть при наявності сформованого публічного інформаційного запиту. І дійсно, дотримання спеціального режиму державної таємниці є необхідним для задоволення публічного інтересу у сфері забезпечення вимог громадської безпеки. На разі пошук таких колізій є нескінченим, і його результат лише підтверджує, що ефективність правореалізації не вимагає чіткого нормативного підходу до встановлення змісту категорії «інтерес», але при цьому він обґрунтовує саме необхідність застосування праксеологічних підходів до її застосування.

Висновок. Таким чином, нормативне та праксеологічне визначення категорії «інтерес» у розрізі регулювання адміністративних та адміністративно-процесуальних відносин полягає у застосуванні сукупності факторів його розуміння як потреби, прагнення, обумовлюючої умови діяльності та прояву внутрішньої волі соціальних суб'єктів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Золотухіна Л.О., Легеzi Ю.О. Право на захист публічного інтересу як об'єкт правовідносин. *Юридичний бюлетень*. 2020. Випуск 13. С. 17-24. DOI <https://doi.org/10.32850/LB2414-4207.2020.13.02>
2. Савченко С. В. Співвідношення приватних і публічних інтересів: досвід України. *Форум права*. 2013. № 3. С. 520–528. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2013_3_87.pdf
3. Погребняк С. П. Поділ права на публічне і приватне (загальнотеоретичне дослідження). *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2006. Випуск 12. С. 3-17
4. Галунько В. В. Публічний інтерес в адміністративному праві. *Форум права*. 2010. № 4. С. 178–182. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10gvvvar.pdf>
5. Каложний Р. А. Публічний інтерес в адміністративному праві. URL: <http://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/26547/1/Публічний%20інтерес%20у%20адміністративному%20праві.pdf>
6. Легеzi Ю. О. Завдання та функції публічного управління у сфері використання природних ресурсів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція*. 2017. Вип. 26. С. 20-22.
7. Перепелиця М. Публічний інтерес як мета діяльності суб'єктів фінансового права. *Вісник Академії правових наук України*. 2009. №2. С. 112-119.
8. Перепелиця М. О. Інтерес як обов'язкова ознака суб'єкта фінансового права. *Правничий часопис Донецького університету*. 2009. № 2. С. 130-136
9. Легеzi Ю. О. Адміністративно-правові методи публічного управління у сфері використання природних ресурсів. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 5. С. 111–115.
10. Петрушенко В.Л. Філософія: Курс лекцій. Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти III-IV рівнів акредитації. 2-ге видання, виправлене і доповнене. Львів: Новий світ -2000, Магнолія плюс, 2003.
11. Бібік Н.М. Пізнавальний інтерес як умова суб'єктності навчання молодших школярів. *Педагогічний дискурс*. 2011. Вип. 10. С. 53-56.
12. Люта Л. Інтереси як психологічний чинник соціальних змін. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. 2009. №1. С. 16-20.
13. Олександров Д. В. Поняття "інтерес" у сучасній західній соціології. *Соціологічні дослідження*. 2014. № 8. С. 57–66
14. Золотухіна Л.О. Діалектика співвідношення публічних і приватних інтересів як адміністративно-правових категорій. *Вісник Запорізького національного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2019. № 1. С. 70–77.